

Пролетари от всички страни, съединявайте се!

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП.

Борба

ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
Велико Търново

Година XXXVI

1978

НОЕМВРИ

4

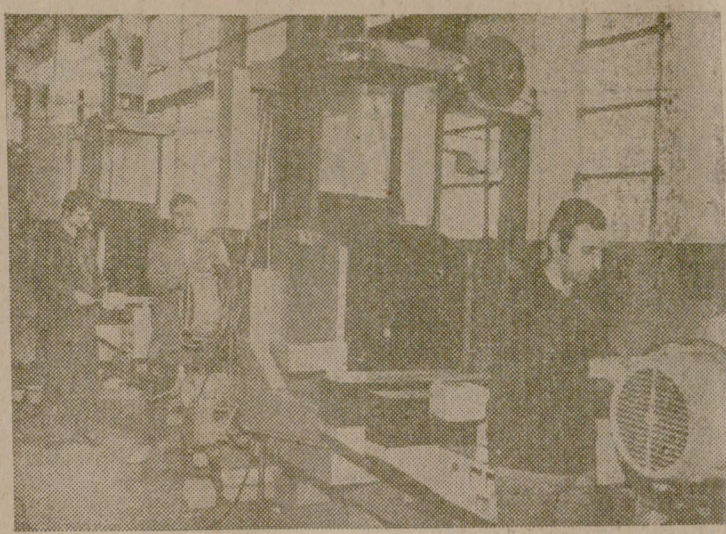
Събота

Всичко е в оръжията
от 1942 година

Брой 131 (4121)

Цена 1 стотинка

Всеки ден, всеки колектив — с изпълнен план!

Трудовите колективи от окръга посрещат 61-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция с нови успехи в борбата за повишаване ефективността на производството и качеството на произвежданата продукция. Доляката Марийка Методиева от Павел вече изпълни годишния си план по млекодоене. Срочно и качествено изпълняват производствените си задачи и монтажниците от бригадата на Михан Кумбев от КСТ „Янтра“ — Горна Оряховица. Със свой принос в ударните дни е и комсомолката Ариффе Юсемина от фабрика „Д. Георгиев“ — Велико Търново, която редовно изпълнява трудовите си норми 160 на сто.

Всичко се знамето на ударните дни

На пусковите обекти — всекидневна и напрегната работа ● Първенците отново за пример

В средата на миналия месец сред строителите на жилищния комплекс „Пшима на“ — Велико Търново се състоя кратко тържество. В присъствието на десетките изпълнители, бригадири и ръководители на СМК бе издигнато символично знамето на ударните дни, което ще се вее до края на годината. Ръководителят на технологичния екип, главният отговорник на обекта Румен Романов ясно и стегнато изясни конкретните задачи на всяко производствено звено. Примерът бе повече от заразителен и с почти същия ентузиазъм се разгарят ударните дни по всички пускови обекти в окръга, изпълняващи от поделенията на Строително-монтажния комбинат.

Каква е досегашната равностойност? Действително технологичен екип на „Пшима на“, който работи по метода на Николай Злобин, изгражда три основни обекта с дванадесет жилищни блока, състоящи се от 250 апартамента. Окончателно са завършени 168 и са предадени на новодошлите. Част от тях вече се нанасят и изпълняват с живот доверчивия тих и малко обгъван район в старопрестолния град. По най-важното предстои да бъде извършено до края на годината — монтирането на елементите от по-добрената и осъвременена техническо и архитектурно огнено-техническо решение на новия Домостроителен комбинат в Горна Оряховица, издигнат с помощта на съветски специалисти.

В сравнение с изминалия

период на миналата година е осигурен ръст на строителството с над 5 на сто. Вместо 35 пускови обекти с 840 апартамента общо в системата на СМК са завършени над 40 блока с 953 апартамента. Главната задача, поставена пред строителите през тези ударни дни, е авансът не само да бъде запазен, но и да бъде основан за още по-добри постижения и за достойно изпращане на строителната 1978 година. Затова ще спомогне не само подобрената организация на труда, изразяваща се в създаването на тъй наречените технологични екипи, работещи на вътрешностопанска сметка, а и успешното изпълнение на задачите за усъвършенстване на малките бригади — засега те са вече 251, вместо 331, както бяха в първите месеци на годината. Именно с тях и с помощта на бригадирите, главно служители от СМК, ще бъдат завършени нови 80 пускови обекта, в които влизат 1544 апартамента и 270 места в новозаграджените седемте заведения.

В социалистическото съвремие активно участват два технологични екипа и седем колектива от активни последователи на Николай Злобин. Все повече се чувства взаимомощта между отделните колективи. На пример бригадата на орденосеца Петър Грозев, след като изпълни задълженията на обект „Страда на МВР“, се включи в помощ на жилищните строители. Колективите на бригадирите Станю Димов и Димитър Димов преизпълня

ват дневните си графици при изграждането на градската поликлиника и базово училище в „Тригълника“. Строителната група на техническия ръководител Йосиф Пенчев предсрочно завърши и предаде 68 апартамента. С чест изпълнява плана си за пусковите обекти и един от най-младите технически ръководители от предприятието „Жилищно строителство“ — Димитър Колев.

Първенците от Горна Оряховица Саво Стойков и Георги Ненов, колективът на асфалтовия цех към предприятие „Механизация и автотранспорт“ с технически ръководител Евелина Малчевска, последователите на Николай Злобин от Павликени с бригадир Иван Колев и други ентузиастично влягат своя ударен труд за предсрочно и качествено завършване на поверените им пускови обекти.

Едновременно с това не се забравя, че зимата вече чука на вратите и се вземат мерки за всякакви изненади, подготвят се инженерните проекти и насрещният план за идващите 1979 и 1980 година, извършва се пълен анализ-разчет на структурата на строително-монтажните работи по видовете строителства и строително-конструктивни технологии. Ударните дни се чувстват навсякъде и досегашните резултати радват всички. Трудно е, защото предстои още много и много, но увереността, че дадената дума ще бъде изпълнена, е над всичко!

Михаил МАНОЛОВ

Годишни планове — предсрочно

В трудовата надпревара за посрещане 61-та годишнина на Великата октомврийска революция с високи резултати колективът на цеха за детски и детски храни в Свищов към ЗФК „Трифон Саралиев“ постигна голям успех. На 16 октомври бе изпълнен годишният план за общата произведена продукция. До края на годината ще бъде произведена надпланова продукция за 450 хил. лева. Гордост за цеха са първенците в съревнованието Надка Траянова, Тодорка Георгиева, Блага Горчева, Здравко Ангелов, Ибрахим Ибрахимов, Васил Мандзаров.

Минчо ПЕЕВ

Цех №1 на консервния завод „Република“ в Свищов с началник Рашко Иванов преизпълни годишната си производствена програма 101,1 на сто. Произведена е надпланова продукция за 100 000 лева.

До края на годината колективът на цеха ще произведе допълнително 1000 т стерилизирани консерви.

Васил ВЕЛЕВ

Свиневъдките от фермата с ръководител Никола Василев в Драгомирово изпълниха годишния си план за приплодите. В резултат на добрите грижи те получилиха 342 прасенца повече от предвиденото. Ритмично се изпълнява и планът за месото и прираста.

Най-голям дял за постигнатите успехи има Труфанка Маринова, която получи близо 100 прасенца над произведенения си план.

Стоян ЕВДОКИЕВ

длителността на труда е преизпълнен със 17,4 на сто, на един кв. м ламперия е реализирана печалба от 4,97 лева.

През деветмесечното на тази година на два пъти в цеха са били коригирани трудовите норми. Началникът на цеха Ангел Дечев по съвета, че още много трябва да се работи по издължаването на трудовата и техническа дисциплина, по по-добряването на условията на работа, за постигане на по-висока ефективност в производството.

До края на годината колективът на цеха за обзавеждане е обещал да произведе надпланова продукция за 150 000 лева. И това обещание ще стане реалност, защото тук има първенци в труда като Иван Петков, Атанас Савова, Стефан Димитров, Мария Раева, Стефка Палерова, защото има грижи и трудолюбиви стопанари.

Йордан ВЕЛИКОВ

ДЕЛОТО НА ОКТОМВРИ ЖИВЕЕ И ПОБЕЖДАВА

Тържествено събрание във Велико Търново

Снощи в Дома на Народната армия се състоя тържествено събрание по случай 61-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция. В деловия президиум заеха места Димитър Церов, председател на Окръжния народен съвет, Николай Пашов и Райчо Пенчев, секретари на Окръжния комитет на БКП, Михаил Николов, председател на Окръжното ръководство на БЗНС, Никола Стоянов, председател на ОК на Отечествения фронт, Иван Златев, председател на ОС на БПС, Антон Гугов, първи секретар на ГК на БКП, Радослав Радославов, първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС. Тук бяха и група съветски специалисти от Завода за телевизионни и радиоприемници на чело с Михаил Леонидов Казанлък.

Доклад за всепобеждаващото дело на Великия октомври изнесе Христо Станев, секретар на Окръжния комитет на БКП и председател на Окръжния комитет за българо-съветска дружба. Той подчерта, че Великата октомврийска социалистическа революция изпълни смелостта присъща над капитализма, произнесена от Маркс и Енгелс още в знаменития „Комюнистически манифест“ и постави началото на новото социалистическо легобренне.

Тя стана водораздел между предисторията и истинската история в развитието на човешкото общество. Най-голямата заслуга на Октомврийската революция в научно-техническо отношение е, че даде на човечеството действително социално-практическо отношение — реалния социализъм. Така тя утвърди нов тип социално развитие и стана главното събитие на двадесетия век.

По-нататък в доклада беше посочено, че Съветският съюз днес е най-мощната социалистическа държава, е високо развита промишленост, с крупно механизирано селско стопанство, е най-напредналата наука и техника, е високо развита социалистическа култура.

В доклада беше изтъкнато и влиянието на Великия октомври върху световното революционно движение и по-конкретно в България.

Тържествено събрание на прати поздравителни телеграми до ЦК на КПСС и ЦК на БКП.

Проектиран бе съветският игрален филм „Червените дипломатически курьери“.

Н. РУСЕВ

Пленум на ОК на ДКМС

Вчера се състоя осмият извънреден пленум на Окръжния комитет на Комсомола. В работата му участваха Христо Станев, секретар на ОК на БКП и Станка Шопова, секретар на ЦК на ДКМС.

Оценка за извършената работа в окръжната комсомолска организация по пропагандиране, разясняване и изучаване Писмото на д-р Тодор Живков до ЦК на Комсомола и по-нататъшната дейност на комсомолските дружества и организации за подемане и изпълнение на задачите, произтичащи от него, направи Димитър Тодоров, секретар на ОК на ДКМС. Изказаха се секретарите на градски, общински, вузовски и дружествени комитети.

Другарят Христо Станев говори за най-важните и не посредствени задачи, които трябва да решат комсомолските дружества и организации. Пленумът прие решението.

Атанас ПАСКАЛЕВ

Таня ХРИСТОВА

ХРОНИКА

СЪПИ ГОСТИ на членове на клуба за българо-съветска дружба при квартал „Искра“ и на ученици от езиково гимназия „Асен Златаров“ във Велико Търново в навечерието на октомврийския празник бяха група съветски туристи.

СРЕЩА на литературната група към Клуба на децата на култура в Шумен с деца на литературни работници от старопрестолния град се състоя в четвъртък във Велико Търново.

ТУК ЗАПОЧВА И СВЪРШВА БЪЛГАРИЯ

Секретарят на Окръжния народен съвет Димитър Балуков в разговор с граничари от нашия окръг.

По покана на командувачето и политотдела на Нееко то гранично поделение посетиха нашите земляци-граничари. Посрещане на сърдечно. На градския площад засери военна музика, отекна от командата. Започна тържеството по случай връчване на преходното червено знаме на Министерството на вътрешните работи, с което се удостоява поделениято на офицера Белчев, класирано се на първо място в социалистическото съревнование в системата на граничните войски. На поделениято беше връчено и юбилейното знаме „100 години от осъждането на България от османско робство“.

Другарят Димитър Балуков, секретар на Окръжния народен съвет, поздравя граничарите с големите награди с пожелания все образно да изпълняват войнишкия си дълг по охраната на държавната граница.

Отново поемаме по стръмните родопски пътища. Отдалеч се развява на пилона националният трибегуник. Ние сме пред белоснежната постоилка на граничната застава „Панама“ — първенец в социалистическото съревнование на поделениято. За два десет години граничарите от тази застава са задържали и ликвидирали над петдесет нарушители на границата.

Срещнахме се с граничарите от нашия окръг, свободни от наряд, отличници по бойната и политическата подготовка редник Боянов от Горна Липница, редник Карлев от Драгомирово и редник Петров от Горски Долен Тръмбеш.

Другарят Балуков и командирът на поделенията офицерът Белчев, също наш зем

Пътят към успехите

Колективът на цеха за обзавеждане при ДК „Д. Благоев“ във В. Търново — с изпълнен годишен план ● Отново в борба за икономии и висока ефективност

В този цех на дървообработвателния завод „Д. Благоев“ — Велико Търново са влизали по работа много граждани, от неговите служители, които са се ползували и редица предприятия, организации и ведомства. От началото на тази година досега работниците от цеха за обзавеждане са изработили над 54 000 кв. м ламперия, изпълнили са 5,5 пъти повече по ръчки от планиваните.

Колективът на цеха заради ста с рекордно трудово постижение и колективна си от своя завод — на 25 октомври той изпълни годишния си план за общата произведена продукция.

Как беше постигнат този голям успех?

Игнатов е лаконичен: — Работниците от цеха за обзавеждане са сплотен, задръжен колектив, с високо чувство за отговорност. Те изпълняват с чест поетото обзавеждане, а освен това участват в помощ на селското стопанство. Дълго и 13 трудови дни на напрежение около завода.

Отговорността има конкретни измерения в работата на цеховия колектив. Така на пример благодарение на прецизната работа на мебелистите Тодор Тодоров, Атанас Стефанов и Никола Цветков през деветмесечното е реализирана икономия на 152 куб. м плочи от дървесни частици. В това отношение заслуга имат и Боян Съ

бев, Христо Бачиков и Васил Младенов, които правят всичко възможно за постигането на още по-добри резултати.

Качествените показатели сега са поставяни в центъра на вниманието на целия колектив. През деветмесечното са направени икономии на различни видове фурнири, на карбамидна смола. Или на народното стопанство са спестени суровини и материали общо за 23 960 лева. Себестойността на 1 кв. м фурнировани плочи от дървесни частици е снижена с 0.14 лв. спрямо същия период на миналата година.

Добри резултати са постигнати при изпълнението и на другите показатели за ефективност — планът по произво

СКЪПАТА ЦЕНА НА ИЛЮЗИИТЕ

По повод постановката „Отвъд миражите“ на ДМТ „К. Кисимов“

И в най-новата си пиеса, „Отвъд миражите“, Драгомир Асенов проявява полемичност си темперамент, но това път в една особено актуална тематика. Актуална, не защото броят на безгласните, помаже ни от бляскавата фасада на Запада е нараснал, а поради неизменните драми, които съпътстват лекомислениите емигрантски авантюри. Пиесата е написана с укор, но и с разбиране към съдбата на родоотстъпниците. Тя търси в негативното положение телните измерения на патриотизма.

Нерадостната участ, душевните терзания и безперспективността на петимата си герои Асенов показва в лиричната монологична форма на монологична носталгия и с то ва налага властното присъствие на Родината. Авторът се ограничава с пет различни характера, обединени от една обща, емигрантска съдба: суетният и честолюбивият Павел, увлеченият от любовта си по него, но осъзнава грешката си Ева, „преуспяващият“ писател Хари, озлобеният неудачник Иван и смазаният от носталгия възвръщанец Лазар. Техните съдби се преплитат, но авторът не се интересува от сюжетни подробности. Неговата цел е да обсъди убеждения и характери, да покаже духовната разруха на емигрантите в контекста на дълбоко озари лата ги любов към Родина та. Така че пиесата би трябвало да се гълтува с двоякото съзнание за укор и съчувствие към героите. Тясно то безсилие, разкаяние и озлобление дори само доказват притегателната сила на Родината, която е невидимият и основен образ в пиесата.

Не бих казал, че в художествената реализация „Отвъд миражите“ е между най-хубавите пиеси на Драгомир Асенов. Тук забелязваме известен спад на инвенция, на конфликтното напрежение дори и в майсторството на диалога, където авторът е всепризнат майстор. Недостатъчно изобретени са и някои мотиви и доводи в поведението и тезите на героите (защо например добрият и вникателен към съпругата си Павел става изведнъж толкова груб и циничен или при неясното предубеждение на Ева с Хари, непримиримо то ожесточение на Иван към Лазар...). Авторът търси върхови ситуации, но пренебрегва психологическата им мотивировка и оттам тая не само външна, но и голяма степен и вътрешна статичност на действието.

При посочените достойнства и слабости на пиесата задачата на режисьорката Йорданка Самсиева не е била лека. И ако спектакълът има свой определен облик, то ва се дължи на правилното отношение към предложениите от автора перспективи на разкаянието. Самсиева не осъжда героите, а се стреми да ги разбере. Оттам и той повишен вътрешен драматизъм, осезателните опити за една, уми, не навсякъде психологически наситен втори план. Режисурата е изострила спрехванията между емигрантите, но така, че да се

чувствуват болката и тъгата по Родината (светлините на студения чужд град и бедната таганска стая в сценнографията на гост-художника Стефан Савов засилват това впечатление). Самсиева се е постарала да разруши миражите им през техните собствени очи — такава отрезвяване е много по-силно. За това в спектакъла, наред с изясняване на заблуденията се чувствуват и темата на носталгията. Особено силно звучат сцените между Павел и Ева, когато се обсъждат стъпките от гадните комприси и решимостта да се върне докрай с каквото и да било средства. Нравственото чувство у Ева се подсилва от болезната майчиния любов (малкият й син е останал в България), а честолюбивият и суетен Павел за дълбочавя падението си с пълен душевен цинизъм. Силна е сцената с изнудването на Хари от Павел. Последният ни разкрива по какъв начин не само беззастидчива, но и капиталистическите нрави могат да овлачат всяко го. Но най-топло и човешки е изградена сцената, между възвръщания емигрант Лазар и Иван, емоционален и смислов връх на спектакъла. От една страна приемаме справедливото наказание на Лазар, подвел и осакатил някога младите си приятели, а от друга, изтръпва пред жестокостта на Иван, който му взема паспорта и билета за България, купени с толкова лишения.

Именно това нравствено възмездие, приложено към Лазар, считам за най-ценно в пиесата и спектакъла, защото показва, че няма по-голямо наказание от загубения път към Родината. Без спорови са постиженията на Иван Евстатиев (Иван) и Стилиян Анастасов (Лазар).

В кратката си, но остро конфликтна сцена актьорите разкриват две съдби, дълбоко ерозира от унизителния емигрантски живот. Евстатиев целие съобразно използва неумолимите интонации и жестове, прикривайки зад отъмнение, то мъката от беззастидчивото си положение. Анастасов при

нава духовната си капитулация и съчетава отчаяната самоотбрана с почти хипнотичния копнеж по България. Сега не Западът, а Родината му изглежда като мираж, който няма да се превърне в действителност... С активното и самоуверено поведение на Хари Божидар Янков прикрива разколебаността вярна на непризнатия писател. Може би повече нюанси в тая раздяла между надеждата и неверието би обогатила психологията на образа, но и в тая вид той показва достатъчно красноречиво съдбата на откъснатия се от Родината творец. Използван за нечийта пропална цел, той само външно фигурира като „писател“.

Ваня Тодорова (Ева) и Петър Митрушев (Павел) ни загатват за една неосъществена кубава семейна съдба. Но моментно прокрадващи се нотки на нежност (спомени за детето и близките) бързо биват изместени от непреодолимия конфликт между дълбоко чужди и отрезвената му съпруга. Всеки миг двамата се отдалечава един от друг, непоправимо. Ева на Тодорова се приближава духовно до Родината, но и до смъртта. Актрисата не винаги намира по-интересни средства, за да разкрие психологически образа, но съумява да изгради цялостна му линия и особено най-важните драматични кулминации. Известна емоционална ревност и липса на по-изявен драматичен темперамент не позволяват на Петър Митрушев да изгради по-машабен и сложен образ на деградирания Павел. Но не можем да подценим ограничаваната игра на актьора и явно разкритото противоречие между заблуда и болезнено пресилени оптимизъм, което дава основното съдържание на образа.

С успешния и съдържателен прочит на „Отвъд миражите“ от Драгомир Асенов, Великотърновският драматичен театър доказва, че има сили да оживи и нелинейни от слабости пиеси, вънасяйки свой принос в изстрава нето на съвременната българска драматургия.

Никола БУЗДУГАНОВ

Ваня Тодорова (Ева), Петър Митрушев (Павел) и Стилиян Анастасов (Лазар), в сцена от спектакъла.

Арбанашки къщи

Замръзнал къс от време, приютит под своите стрехи години пълни със движение, трептящи стъпки, гласове, черти. Прекратиме ли портите ковани с първата ни стъпка посяга да ни хване вълненето от онази красота, запяла в ритма на грейнал слънце, на дърворезби вятри, на ракли, на прозорци и долапи от дъгите. С железото ковано на вратите, и блясъка на белите тавани. Извеждат месели, черги пестролики стари. Виденията на възглавници, дантели и кенари. С прохладата, която под стъпките се носи. Със всичкото присъствие на дните минали, поставящо ни хиляди въпроси. Годините разлитават. Хармония във цялото. И дух тревожен и неподчиним, във срещите със пътища и хора земята си и себе си открил. Загребал щедро в своите длани черти от миналото наследени. Без страх във бъдното надникнал. Посегнал да се срещне с нашето време.

П. РАЙЧЕВА

Стефан Поптонов на 50 години

Той имаше щастливата съдба да блесне с първите си книги, да направи зашеметяващо впечатление още като дебютант, да спечели доверие то на критиката и на читателите, а после да разчита на първоначалния аванс, да рентири дълго бързия си успех. Не таква бяха началото и по-нататъшното развитие на поета. Той има по-друга съдба.

Повече от две десетилетия Стефан Поптонов пише стихове. Издал е над десет стихосбирки. Възбуждали са го много проблеми, откриткал е на много теми, живял е с младежка поривност, страдал е с тревогите и се е развал с всяка година. Имал чувството, че не е пропуснал от павета си нищо, с което е бил в досег. Книгите му са своеобразен поетичен дневник на чувства и размисли, на сполучи и разочарования. Изпълнени са от поема на вярата и от сенките на съмнението.

Искме ли да бъдем строги съдници, а именно тук ва трябва да бъдем, много неща от книгите му ще отстраним, ще ги оставим във

от естетическия си поглед, за да изградим пълния образ на поета и да уловим неговия действителен натурел и пус. Който и да е несприятел, таквава разграничение е необходимо. И е твърде показателно за това, че когато един автор има какво да каже на читателите си, непременно ще им го каже, макар и не с първата си книга. И даже ако не съумее да стори това и с някои от следващите. Възможно тази равностойност е неизбежна за мнозина поети, а не само за Стефан Поптонов.

Стефан Поптонов е искрен поет. Имал съм повод да констатирам, че онова, което го възбужда като гражданин, като човек и комунист, винаги е намирало място в поезията му, ставало е част от духовното му битие. Когато се поосвободи от веригите на поетическата конюнктурата, когато усети себе си по-стабилно като мислител и като художник, авторът издига на мочувствително и аналитичната способност и на своя личен герой.

Истинска представа за творчеството ни дават сборниците „Триста метра“, „Разминаване“ и „Единственият месец март“. Тези книги сполучливо допълват най-хубавото, което видяхме от стиховете от „Извор“, „Покана с кочиче“, „Съл“, „Година на узряване“, „Дежурният редактор“.

Като преодолява ефектната парадокс и наизидателност, Поптонов ни връща към случки и хора, обикновени в своето величие и велики в своята деликатност.

Онова, което е първата се ризозна предпоставка, за да говорим спокойно за поетическо изкуство, е наличие в последните книги на Стефан Поптонов, постоянно расте и заявява. И то не може да не ни радва истински.

Иван СПАСОВ

Справочник на читателя

ФИЛМИТЕ НА ЕКРАНА

„СЛУЖЕБЕН РОМАН“ — съветски. Филмът е сериозен и сполучлив опит за надникване в душевността на съвременника със средствата на кинокомедията, впечатлява преди всичко със социалния пълнеж на обобщените си типологични образи. Авторите апелират за повече толпота и деликатност в отношенията между хората, убеждават, че да не абсолютизираме външността, защото тя често не е адекватна на вътрешното духовно съдържание.

„УБИТ ПРИ ИЗПЪЛНЕНИЕ“ — съветски. Сценарист — Едуард Володарски, режисьор — Николай Розанцев. Филмът носи всички белези на съвременния политически филм и демонстрира едно състояние съчетание на автентично-документалния тон с тайната игрална развоявка на говестоването и пластиката.

В една открито враждебна обстановка, постоянно рискувайки живота си, опитният революционер Вацлав Воронски самоотвержено защитава интересите на младата съветска страна. Него-

вото благородство и безпределна смелост са показани на екрана без ореол, като изпълнение на революционна дълга.

„ОБРАТНА ВРЪЗКА“ — съветски. Не случайно този филм се счита за продължение на филма „Премия“. В това свързване на двете кинотворби зрителят открива близост на жизнените явления, единство на идеите, общност на целите.

„ДА ОТГЛЕДАШ ГАРВАНИ“ — испански. Сценарист и режисьор — Карлос Саура. В ролите — Жералдин Чаплин, Моника Рандау, Флоринда Чико...

В началото на времето, когато зрителите, сме се озовавали в старинна игра с времето. Връщайки ни към една отминала епоха от живота на Испания, режисьорът Карлос Саура се опитва да „погледне“ в съзнанието на своята героиня — съвременната Ана, чието детство е преминало в „развълнуване“ за гарвани. Филмът е студийен и ще се прожектира в малката зала на кино „Полтава“ във Велико Търново.

Кадр от филма „Убит при изпълнение“

КИНО

От понеделник до неделя, включително кината в големите на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — голяма зала „Служебен роман“ 10, 14, 17 и 20 часа; малка зала, студийен филм — „Да отгледаш гарвани“ — 15 и 19.30 часа; детски филми — 17.30 часа. „Събота и неделя“ от 10 ч. в са събота и неделя от 10 ч. са: научно-популярни филми — „В единен съюз“, „В лавсвернето на Октомври“, „Искра“ — тел. 2-00-43. „Убит при изпълнение“ — 15.30, 18 и 20 часа; Димитър Тенета ръка — 10, 13.30 часа; „Девети септември“ — тел. 2-00-84. „Обратна връзка“ — 13.30 и 18 часа. „Стрелите на Робин Худ“ — 10, 15.30 и 20 часа; кавърта „Чолоковци“ — „Момето и океанът“ — във вторник и петък „Кой бига от дявола“ — среща и събота.

ГОРНА ОРЯХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71. „Юстина“, „Искан да стана министър“, „Принцеса та върху грахово зърно“, кавърта „Калтеник“ — „Тяча да не ти избяга“, „Трансбирският експрес“, професорско кино „Харламби Стойков“ — тел. 67-61. „Актьорът и диваните“, „Синият оран“.

СВИСЛОВ: „Алеко“ — „Юстиция“, „Трансбирският експрес“ ПАВЛИКЕВИ: „Димитър Стойков“ — „Вятър на надеждата“, „Ни чуа, ни изляла“, „Бяла трева“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44. „Неявност“, „Сърцето по дивия Запад“, „Синият оран“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-85. „На земята ме чака“, „И сам войнът е войн“, „Нощта на пингвини“, „Коста Петков“ — тел. 22-27. „Дъжд ва ли, слънце греє“, „Необикновен реис“, „Сватове ще пратим по-късно“.

СТРАЖИЦА: „Развитие“ — тел. 24-42. „Гл на мене, аз на тебе“, „Слонът, моят приятел“, „Умирай само в добър случай“.

СУХИНОДOL: „Президент“ — тел. 29-04. „Сам със себе си“, „Саша“, „Кръвта или кълма“, „Килифарево“, „Петко Азис аз“, „Ще те заставя да ми веш“, „Една нощ в операта“, „Кръвта на ул. „Пятнишка“, „ДЕБЕЛЦЕ: „Горги Николай“, „РВС“, „Осоела“, „Алис не жие весте тук“.

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА: „Москва“ — „Вие ми писате“, „Путини“.

ЗЛАТАРИЦА: „Стефан Поптонов“ — „Полтава на негр“, „Кет Баду“, „Всячки и всякой“, „Бяла черква“, „Труд“ — тел. 672. „Обичаш ли да живееш“, „Питон 357“, „Изминал го. Поздравям те!“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ ще представя:

„Големанов“ — днес във Великото Търново

„Отвъд миражите“ — среща във Велико Търново, четвъртък

„Хубавата Елена“ — в нощта в Горна Оряховица

„Вълкът и седемте козлета“ — среща в Лясковец — 18 и 18 ч. са, четвъртък — Великото Търново — 18 часа.

КОНЦЕРТИ

В четвъртък във Велико Търново ще изнесе концерт Челсиът Венислава Николаев. На риза — Лилиа Попова.

ФУТБОЛ

СЕВЕРНА „Б“ РФГ

Етър — ЖСК-Спартак; Чавдар Дунав; Явтра — Добруджа; Велуна-Ломоносов, Сетявница Бенковски, Кърпачево — Академия, Септемврийска слава — Бдин, Велуна — Гигат, Велуна — Раковски, Червено знаме — Лудогорски.

Новаторският дух на съветското кино

Празниците на съветската култура у нас не са само един протокол, жест на внимание към братската нам страна. Те са една проверка, средство да си направим равностойна как черпим от несправимо богатата съкровищница на съветската култура, от културата на победяващия комунизъм изобщо и от съкровищницата на съветското кино в частност. Кино, което ежегодно, от Октомври 1917 година показва пред милиони хора по света най-прогресивните идеи, показва новия човек, утвърждава по всички кътчета на планетата комунистическата правда.

Бурното развитие на съветското кино в двадесетте години беше пряк резултат на победоносната Октомврийска социалистическа революция. Излизайки от дореволюционната криза, киното се сроди с революционната — практическа дейност на масите. Появи се нов тип кинематографистично-художнически, криво свързани с революцията. Те я познаваха не по книги, те чувствуваша нейното дишане, революцията влезе в техния живот, те заедно с нея преживяваха нейните перипетии. Тези художници бяха преди

всички Айзенщайн, Пудовкин, Довженко. Филмите на асеки един от тях представляват или направление в киното, Епическите произведения на Айзенщайн сега се възприемат като исторически хроники. Пудовкин откри драматическото начало в епоса. Довженко внесе в епоса лирика. За всички тези майстори революцията беше не само темата, не само съдържание — отговаряйки на потребностите на времето, те сами направили в киното революция, изменяха неговия език. Това което те направиха в областта на обогатяването на кинотоизика, стана основа на съвременния киноизказ.

През тридесетте години съветското кино направи още една крачка напред. Идейно то обогатяване предопредели успеха на творческите търсения. Тридесетте години ридиха „Чапаев“. Това е действащият в революционни обстоятелства герой, живият човек с присъщите му положителни и отрицателни страни на характера, сам „пра-

веш“ революцията и изменящ се, израстващ в нея. Чапаев обаче не беше само отделен успех, той беше начало на цяла плеада от образи — Максим в известната трилогия, Александар Соколов („Член на правителството“), Полежаев („Депутатът от Балтика“), Шахов („Великият гражданин“), Яков Свердлов в едноименния филм. Беше пресъздаден оразът на вожд на революцията в та кива филми като „Ленин през Октомври“, „Ленин в 1918“, „Човекът с пушка“.

През тридесетте години се утвърждават кинороманът и кинороманът в творчеството на Марк Донской, Сергей Герасимов, Юлий Райзман, Борис Барнет и др.

Идеите врагове на социализма, враговете на съветското кино от много години насам се надпреварват да твърдят, че наистина през тридесетте години има успеши кинематограф не е постигнал нищо особено, засега не му оставало нищо друго, освен да мечтае по отминалите

преди 40 години творчески постижения. Цялото развитие на съветското кино, всички неговии успехи сред стотиците милиони зрители по цялата планета, наградите, получените на международните кинофестивали, опровергават подобни твърдения.

Съвременният период на съветското кино представлява своеобразен творчески ситизм на нямото и звуковото кино от двадесетте и тридесетте години. Затова то може да бъде наречено звуково зрелище. В областта на драматургията, актьорското, операторското и режисьорското творчество откритията му са свързани с търсене на героя, с нова по-задълбочена и многообразна трактовка на човека личност. Като проявление на тези търсения може да се разглежда и разнообразието на жанровете, а така също и взаимопропониране то на художественото кино и хрониката, кинодокумента, което блестящо може да бъде илюстрирано с примера на филмите „Обикновен фашизъм“, „Освобождение“, „Войници на свобода“.

Някои буржоазни специални напоследък издигат идеята за антифилма (сходна с идеята за антиромана), като са убедени в дегеронизацията на човечеството, което повече не е способно да познани на себе си историята. Социалистическото киноизкуство и най-вече съветското също не се държи слепло за вчерашните норми на кинодраматургията, но в нейното изменение вижда съвършено противоположни неща. Съвременният социалистически кинематограф дедраматизира не социалните конфликти, а старите форми на драматургията, в които новите конфликти на живота вече не могат да се поберат. Предположенията за това, че екранът губи всякакъв интерес към активния социален герой, не се обиднаха. Нашето общество се нуждае от активна личност и изкуството, като сензиграф, жадно проверява — каква е днес тази активна личност, в какво се състои нейният патос, каква е нейната психология.

През последните две-три години съветското кино се обо

гати със съвременни герои, носители на най-новите тенденции на развитието на съветско общество. Най-характерната особеност на кинематографичния процес сега е повишеното внимание към така наречената „производствена тема“, за която твърде изчерпателно говори Леонид Брежнев в доклада пред XXV конгрес на КПСС. Най-характерни в това отношение са Потапов („Премия“) и Чешков („Човек на мястото си“), а така също и героите във филмите „Тук е нашият дом“, „Най-горещият месец“, „Приеман ден по лични въпроси“, „Старите сестри“ и др. Съществена роля в екранното превъзвисяване на „производствена тема“ играе документалното кино.

Принципиален фактор за развитието на съветското кино е взаимопропонирането на националните кинематографии. Не е възможно да си представим съвременното съветско кино не само без руските филми „Иваново детство“ и „Комунист“, но и без украинските „Бялата птица с черен белег“, „Комисари“, бе

лоруският „Пред гробището“, молдавският „Последният месец от есента“, „Лавира“, грузинските „Байцата на войника“, „Листопад“, „Фиданки“, азербайджанският „В един южен град“, филми те на Узбекистан, Казахстан. И особено произведенията на киргизското кино „Червените макове на Искит кул“, „Първият учител“, „Небето на нашето детство“. Не е възможно да разберем новаторството на съветското кино, принос му в световната кинематографична практика, ако не отчитаме неговия многонационален характер.

Съветските филми оказват въздействие върху световната кинематографична култура преди всичко чрез озадачаването на богатствата, които създава съветското общество. Те достойно заемат своето водещо място и в нашата масова филмова култура като творби, пропити с дълбок хуманизъм, носещи най-прогресивните идеи на епохата, формиращи мирогледа на строителите на бъдещото комунистическо общество на планетата.

Герасим СТОИЛОВ
кандидат на изкуствознанието

Налага се новост в оперативната хирургия

Въпросът на българското тъканно лепило напуска много през последните години. Все повече хора се интересуват от неговите качества, все повече специалисти го използват в своята практика.

А каква е историята на това лепило, какво е неговото действие и приложение. Това беше темата на разговора, който се състоя неотдавна във Велико Търново. На него присъстваха едни от създателите и първите експериментатори на тъканното лепило: д-р. кор. проф. д-р на химическите науки Владимир КАБАИВАНОВ, генерален директор на Научно-производствен център по специални полимери; проф. д-р Кирил Попов, кандидат на медицинските науки; проф. д-р Димитър АРНАУДОВ, кандидат на медицинските науки; полк. доц. д-р Ангел АНГЕЛОВ, кандидат на медицинските науки.

Ето нашето колективно интервю с тях.

— Въпросът за създаване на хирургическо лепило всъщност не е нов и е вълнувал отдавна хората. Каква е наистина историята на тези лепила?

— Още от древни времена човечеството е търсело методи и средства за възстановяване на рани не чрез шиене, а чрез лепене. В мумиите от древния Египет са намирани хора със залепени рани, като за целта са използвани смолисти вещества от растения. Също така лепило са използвали в Средновековието, в древна Русия. Сведения за прилагане на хирургическо лепило в близките години изпраща път имаме от 1900 година, когато са се опитвали да залепят крило с лейкопласт, с какъвто тогава са разполагали. В 1940 г. са се опитвали да залепят пера с лепило, произведено от фибрин — също без успех. И едва след Втората световна война, когато химията на полимерите доби своето широко развитие, се произведоха тъканни лепила за приложение в хирургията.

— И все пак в края на XX век приложението на хирургическо лепило е все още в своето детство. Защо се забави неговото производство и използване в медицината?

— Това е така, защото изискванията към тъканните лепила са много големи. Тях не може да разделят в три групи. Първа — технически изисквания. Лепилата трябва да могат свободно да се нанасят върху тъканите, да могат да залепват на сухи и влажни повърхности и то достатъчно здраво докато за рязане добре раната. Биологически изисквания — да могат да се понасят от организма — да не са токсични, да не са алергични, да не са канцерогенни и най-важно то — да се резорбират от организма, след като са извършили своята задача. И икономически изисквания — да се произвеждат лесно, да се съхраняват лесно, да са евтини, да са достъпни и т. н.

Именно тези много изисквания към лепилата забавиха тяхното синтезиране и приложение в хирургията.

— Какви са конкретно при

ложенията на тъканното лепило пред шиецето?

— Приложението на лепилата в хирургията е един революционен момент, защото лепилата имат редица значителни предимства пред шиецето. Какви са недостатъците на шиецето. Преди всичко, са необходими инструменти за шиене — игла, конци. Конци те са чуждо тяло, с шиецето ние разрушаваме допълнително тъкан, а има органи, на които тъканта е ценна и ако този орган е травмиран, ние трябва да пазим останалата тъкан, да не я разрушаваме допълнително. Освен това при повърхностни рани около конците има канали, които са входна врата на инфекция. Конците след това трябва да се махат, което особено в детската хирургия е един не достатък. Махването на конците при децата създава допълнителна психотравма. При органи със слаба собствена структура трудно се шие, тъй като те лесно се късат. Конците нанасят много по-голяма травма на тъканите, отколкото лепилото.

Тези недостатъци на шиецето са казали хирузите да търсят нови средства, да търсят начин да съединяват тъканите не чрез шиене, а чрез лепене.

— Как бе открито съвременното хирургическо лепило и кога бе синтезирано то в България?

— През 1947 г. Ардис синтезира за първи път производни на цианакреатната киселина, но не знае техните качества. В 1959 г. Кувър — химик, изследвайки свойствата на метил-2 — цианакреат, капнал една капка от това вещество между две лещи, след което установил, че лещите залепват и не може да ги раздели повече. С други думи, лепилните качества на метил-2-цианакреат се откриват случайно. И понеже лепилата се търсят много в индустрията, в химията, почва всестранното изследване на това вещество като лепило. В 1960 г. двама американски хирурга за първи път използват успешно това вещество за залепване на жива тъкан. В 1961 г. японците синтезират свое цианакреатно лепило и започват да го експериментират. В

1963 г. лепилото е синтезирано в СССР, а в 1964 г. и в Западна Германия.

В 1969 г. беше синтезирано първото българско тъканно лепило — каноконил Б, дело на българските ученици: кор. проф. д-р на хим. и гл. ас. к. хим. и. Христо Константинов. В 1970 г. лепилото беше доусъвършенствувано и в 1971 г. започва експериментирането му. Три години лепилото беше експериментирано на животни и след като беше всестранно проучено, бе приложено и върху хора. Сега лепилото се използва в института „Пирогов“, в Медицинската академия в София и в някои окръжни болници като Пловдив, Варна, Бургас, Разград, Плевен.

— Какво е приложението на българското тъканно лепило? Може ли едновременно да се използва то при различните органи на тялото?

— Освен в урологията, където имаме най-много случаи на лепене, лепилото се използва еднакво успешно и при другите органи на тялото. Особено ефективно, се ползва то при паренхиматозните органи — черния дроб, далака, и др., които лесно се късат и най-трудно се шият. В ушната и очна практика, в гръдната хирургия, в кожно-пластичната хирургия, при изгаряния и травми, в неврохирургията, в гинекологията, стоматологията и другата.

— И накрая, може ли да се говори за някаква икономическа ефект от синтезирането на българското тъканно лепило. Каква е неговият пазар?

— Няма съмнение, че с внедряването на българско тъканно лепило ще се осъществи икономически ефект. На международния пазар то се продава по 3000—5000 долара килограм, а произвежда ното в Научно-производствения център по специални полимери в София е многократно по-евтино. Освен то ва използването на лепило то води до печелене на време и по-бързото изписване на болните, с което също се осъществява икономически ефект.

Тук особено важна е моралната страна на въпроса. У нас вече има утвърдена оригинална технология за негово производство, но има много затруднения от технически и търговски характер, които сме на път да преодолеем.

Лепилото се изнася вече в Унгарската народна република. Към него проявяват интерес както социалистически, така и някои капиталистически страни.

Донка ХРИСТОВА

За кандидат-студентите от материалното производство

Министерският съвет прие ново постановление под номер 47, с което се регламентира правото на младежите и девойките, работещи в материалното производство, да бъдат предлагани и изпращани на специални курсове, които ще се организират всяка година към висшите учебни заведения, за подготовката им като студенти на редовно обучение.

Подготвителните курсове са с продължителност от 8 до 10 месеца и се откриват от производството. На включените в тях се разрешава служебен неплатен отпуск, който се зачита за трудов стаж.

Освен това на курсистите в подготвителните курсове ще се изплащат стипендии. Курсистите, които са завършили подготвителните курсове и са показали на годишните изпити общ успех най-малко добър 4,00 и имат оценка по основните базообразователни предмети за съответната специалност също най-малко добър 4,00, се приемат за редовни студенти.

Подборът на кандидатите за подготвителните курсове ще се извършва от ръководствата на стопанските организации и подразделения, в които те работят, под ръководството на изпълнителните комитети на окръжните народни съвети (за София от

СГНС), съгласувано с окръжните комитети на ДКМС.

В подготвителните курсове се приемат младежи и девойки, отговарящи на следните условия:

— да имат най-малко 2 години трудов стаж в материалното производство и към момента на представянето им да продължават да работят в него;

— да не са по-възрастни от 30 години и да са отслужили военната си служба (за младежите) или да са освободени от нея;

— да имат диплома за завършено средно образование с общ успех не по-малко от добър 4,00 и оценки от липомата по основните базообразователни предмети за съответната специалност също не по-малко от добър 4,00;

— да са добри производственици и активни участници в обществените работи на трудовите колективи.

Новото постановление на Министерския съвет представя висок стимул за младежите и девойките, непосредствено заети в материалното производство на промишлени, строителни, селскостопански и други стопански организации за повишаване на образованието им, за издвигане и изпращането им в подготвителните курсове от трудовите колективи.

Йордан МИЦКАНОВ

Ценители на съветската книга

Много са ценителите на съветската книга във Велико Търново — хора от различни възрасти, с различни професии. В руската книжарница заедно с преподавателите от Великотърновския университет могат да се видят офицери и лекари, инженери, учители и студенти, много великобългарски, обща руска език и литература. И този интерес не трябва да ни учудва. Нали книгата е най-голямото чудо, създадено от човека, тя е негов безценен другар.

Книжарницата за чуждестранна литература във Велико Търново носи името на великия Пушкин. Там винаги има голям избор на руски книги. В книжарницата работят четирима продавачи — Флорка Христова, Стефка Цачева, Ричка Даналова и Галина Тодорова, които сами обичат съветската литература и правят всичко възможно чрез нея да доставят радост на многобройните си клиенти.

Дните на съветската култура са приятен повод да бъдем отново гости на книжарницата, където ще ни срещнат нашите стари приятели — книгите.

Антонина КОЛЕВА

Полезен семинар

В ранната есенна утрин четиридесет командири-участници в пътуващия семинар на градския щаб на доброволните отряди на трудеците се — Велико Търново се отправихме на път. Предстои ни да посетим исторически места, свързани с героичното минало на нашата народ, да обменим опит със сродни щабове и отряди.

Неусетно пристигнахме в гр. Антоново. Тук сред дивната природа на родния Балкан се издига величествен паметник. С тихи стъпки се отправяме към него. Вълнуващи са думите на бившия партизанин Григор Савов (Гриша).

Пред паметника поднесохме цветя и засадихме игло

листно дърво. След кратко пътуване пристигнахме в Ястребино — светия на този героичен край. И тук се преклонихме пред подвига на родолюбците за свободата на Родина.

След това разгледахме Мадарския конник и първата българска столица Плиска. В Шумен се срещнахме с членове на градския щаб на ДОТ, обменихме опит.

Варна бе краят на нашият маршрут. След срещата с градския щаб се запознахме с дейността на квартири и заводски отряди и с работата на центъра за възпитателна работа по местоживее

Николай БОЖКОВ

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

ОТЕЧЕСТВО

литература
политика
история
икономика

спорт
музика
кухня
спорт

САМО АБОНАМЕНТЪТ МОЖЕ ДА ВИ ОСИГУРИ РЕДОВНОТО ПОЛУЧАВАНЕ НА СПИСАНИЕ „ОТЕЧЕСТВО“
ЦЕНА: 12 ЛВ ЗА 24 КНИЖКИ.
КРАЕН СРОК — 30 НОЕМВРИ Т. Г.

Абонирайте се за литературно-художественото списание „Български войни“

През новата 1979 година списанието ще публикува разкази, стихове, исторически очерци, публицистика за героичните всекидневия на нашите войници и офицери, за въздействието на армейската среда в изграждане личността на войника, материали за Съветската армия и братските армии на Варшавския договор, репортажи за националните строителни обекти.

Във всеки брой ще намерите четиво за бойците от напредния фронт, за видни военачалници и родолюбци, за донаторната младеж, новости във въоръженото и техниката, хумор, спорт и забавна страница.

Абонаменти се приемат във всички пунктове на РЕП и пощенските станции в страната.

Годишен абонамент — 3 лева.
Отделен брой — 0,40 лева.
Краен срок за абониране — 30 ноември 1978 година.

Целодневна детска градина „Първи юни“, ул. „Ф. Тютю“ № 5 — Велико Търново

търси да назначи

ПРИСЛУЖНИК И ПЕРАЧКА.

Заплата по щата, безплатна храна, работно и униформено облекло.

2-2

Завод „Емил Попов“ — Велико Търново

и.м.а

вакантни длъжности за следните категории работници:

ФРЕЗИСТИ

СТРУГАРИ

ШЛОСЕРИ

ЕЛЕКТРОЗАВАРЧИЦИ

Справка на тел. 2-20-83

5-2

ТПК „Масив“ — Велико Търново

уведомява

гражданите от Велико Търново, че премести стъкларския си цех от улица „Кольо Гайтанджията“ на улица „Георги Раковски“ № 11 — зад старата поща.

Цехът извършва всякакъв вид стъкларски услуги и рамкопоставяне. Работното му време е сутрин от 7.30 часа до 12 часа и от 14 часа до 18 часа следобед.

За справки търсете телефон 2-44-80

3-3

Завод за запаметяващи устройства — Велико Търново

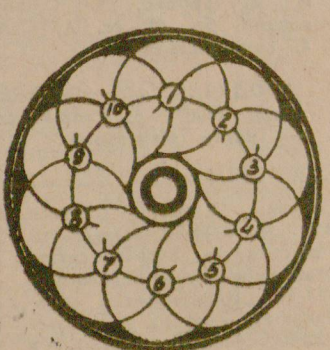
търси да назначи

стругари, фрезисти, готвач, мотокаристи, строителни работници и общи работници за капитално строителство.

Постъпване веднага, Справка в служба „Личен състав“

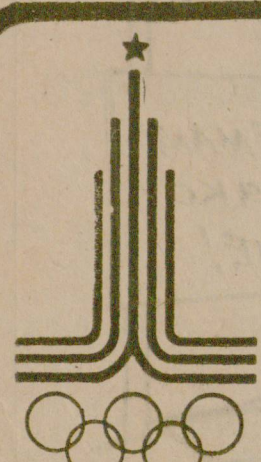
4-4

Кръгословица

ПО ПОСОКА НА ЧАСОВНИКОВАТА СТРЕЛКА:

1. Руско-съветски писател (1868—1936), основоположник на социалистическия реализъм; 2. Химически елемент; 3. Залив, образуван при устието на река от морски напор; 4. Архипелаг в Тихи океан; 5. Стара руска мърка за дължина; 6. Италианска писателка, поетеса и белетристка (1870—1945); 7. Украински писател и драматург, създател на украинския социално-битов роман; 8. Български поет (1895—1925); 9. Град в България; 10. Руски писател-критически реалист (1809—1852);

МЕЖДУНАРОДНО ОЛИМПИСКО СПОРТ ТОМО ВТОРИ ИЗВЪНРЕ-ДЕН МИРАЖ ОТ 30.X ДО 14.XI-1978 г.

Последният излет

Колко го чаках този ден, колко се готвих за него. И отаго дойде, презрамчих ифето и в ранни зори по с с бодр крачка и песен м полята родни. А вечерта прибрах в къщи... на пръ и. Но жената ме усети, ви празната раница и избух — Пари за билет, за списа се, за екипировка, джепане и накрая шо. Къде са ти зайците, де са фазаните? Къде са рожолите от глинган и надежите от сърна?

— Няма бе, няма—почнах а мънкам, съдрах се от хо ене, ама няма. Хората при ярали царевичката, съята и ругите култури, изорали вси ки в нищо не можа да се дитне из оранта. Един пат юн не съм гръмнал даже...

— Оран ли? — подскочи жената. — Каква оран?

— Ами такава — дълбо ка есенна оран!

— Значи така, хората си

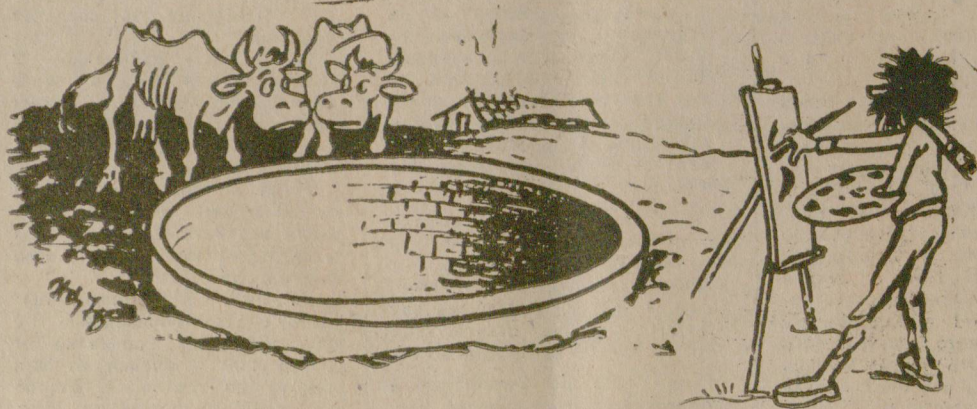
прибрали реколтата и изора ли всичко. Когато лъжеш ти, че си ходил на лов. Тебе кракът ти не е стъпвал на полето. Това, че в ПАК — Горна Оряховица и в АПК — Павликени остава да се берат по няколко хиляди де кара царевича остави. Но защо разправяш, че било изорано всичко, когато в АПК — Стражица едва са почнали дълбоката оран, а в ПАК — Горна Оряховица, в АПК — Павликени, че и в останалите комплекси оста ва да се орат сума декари. Сега ми е ясно защо тръг на с половин раница ядене, и то все деликатеси. Даже се сещам с кого и къде си бил. Но вече няма да бъ деш!

И тази седмица хората се стягат отново за лов, а аз за подреждане на мазата. А ако се бях заинтересувал как вървят селскостопански те работи...

К. СЛЪНЧЕВ

Николай ЦОНЧЕВ

ОКОЛО СИЛАЖА

— Как не му омръзна да рисува всяка година едно и също!

От читателите писано...

„Прахокумачката ми мар ка „Омега“, се повреди и я занесох в Комбината за ус луги във Велико Търново за ремонт. Техникът, който се аннива с прахокумачките, отвори, извади повредена та, неподвижна турбинка (както се изрази той), но поведе нямал такова, ми предложи да купя от мага зина и да я занеса за мон иране. Купих турбинката, струваше 80 стотинки, и отидох да я поставят. Каква беше моята изненада, кога го служителката, която пус ка поръчките, ми каза ценя га на услугата — 8 лева. Както личи от поръчката, която ви изпращам, няма ше а — 80 стотинки струва повредената част, а 8 лева поставянето. Освен това в поръчката не е писано тур бинка, а перки, когато пер ки вобще няма.

Това услуга ли е или...

Тодор ИОТОВ
Велико Търново

...От нас дописано

Услуга е, и то голяма. Но асе сте избързали. Грѣбвало да оставите прахокумачка га в Комбината за услуги. Цом са писали другарите терки, може да са мислели да създадат комбиниран уред — прахокумачка-вентилатор. А вие сте ги лишили от та и възможност. Нима щеше да бъде лошо да се одобри те прахокумачка-вентилатор, а то само срещу 8 лева?

ЛОГИКАТА РЕШАВА

Павилионът

Всѣки ден, от август на сам, един гражданин идва пред павилиона за събирате на вторични суровини в Ки лифарево. И всеки ден на ратата го посреща табелка: „В отпусък съм!“ Когато по талат кога е започнал този отпусък и кога ще свърши, не да се отвори най-послед павилионът, му отговорили, не и да е отворен, пак ни кой в Килифарево няма да

се занимава с вторични суро вини.

Защо?

ЛОГИКАТА РЕШИ: Защо то банята в Килифарево не работи. А когато човек съ бира и предава отпадъци, нали трябва да се изкъпе след това. Пък и не само тогава!

Я. ГРОЗДАНОВ

Ангел ГЕЦОВ

Без думи

Помощта

Помагах на всички и за всичко. В училище давах на всеки да преписва, макар на контролните и класните да ги беше много трудно, кога то от подказване не ми ос таваше време да напиша не що и в собствената си тет радка. В казармата тръгнѣх де ли на поход, на гърба м лъсваха пушките и рани те на цялото отделение. кой се бояха от тъмнина а и на полг заставях аз место тях, други не бѣха ващали парцал и затова чи тотата в спалното помеще бе беше моя грижа. Когато

започнах работа, моята по мощ беше особено необходи ма. Един колега имал важен разговор, друг — рожден ден, трети — друга гуска вечер и затова свършвах и тяхна та работа. Накрая ме из браха за председател на проф комитета. И тогава се про менни мнението за мен.

Иванов от плановия от дел имал семейни неприятно сти. Натоварен ме да про уча случая и да помогна с каквото мога. Оказа се, че Иванов бил и ругаел же на си, разплаквал всяка не мер двете си невръстни де

ПОСЕЩЕНИЕ

ция и да се опаковат, после ще видим какво да ги пра вим. Започвайте!

След ниг от всички ства ни на огромното хале загър мя, заплюща и се понесе припряна глътка. Начални кът на цеха Костов тръгна към канцеларията си, спря при генералния директор и като разбра, че е дошъл при него, започна да му обяс нява:

— Не може, нямам секун да време. Генералният ди ректор ще идва...

За няколко часа всичко бе ще готово. На подредените и чисти работни места хора та чакаха сигнал, за да за

почнат работа. По „шенарий“ това трябваше да стане, когато се зададе генерални ят. Така в очакване мина ос татъкът от деня. Изчерпил всички си търпение, Костов се обади на секретарката: — Кога ще ми пратите те нералния? Излезе ми душата да го чакам.

— Че той нали идва.

— Кога?

— Тази сутрин. Присъст вувал и на оперативката ви. Костов приседна, изпусна телефонната слушалка и та ка си остана с отворен уе та.

Трифон ТРИФОНОВ

Вечният проблем

Първия път, когато казах ме на директора, че сме аз къснели, защото сме ходили да купуваме бира и лимона да за в къщи, той не ни изва нищо. Втория път пак. Но третия не издържа:

— Стига сте ме заблужда вали бе! Магазинът за по луготова храна на ул. „Хри сто Ботев“ във Велико Тър ново, където се продават и бира, и лимонада, е пол носа ви. А вие ми разправя те небивалици...

— Така е — отговаряме ние. — Но там приемат праз но за пълно. Даже и табела има. А ни се случва по 20 празни бутилки да връщаме, а по 5 пълни да искаме. И вобще не разговарят с нас. Виж с един друг граж данин — Георги Добрев — разговарят. Но бутилките, които носи, не ги приемат, нищо че са три. Само го съ ветват да ги носи винаги с него, можел да му излезе някога късметът.

И директорът не ни каза нищо. Пък и какво можеше да ни каже по този въпрос. По него министри са казва ли как трябва да бъде, а колко търговци си карат по старому...

Братя ОСТРИЛКОВИ

Генчо ГЕНЕВ

Седмица

В събота идват снахите да попрегледат лехите. А в неделя шерките дообират пиперките. В понеделник, вторник, сряда, когато се копаят пиперките, ги няма нито снахите, нито шерките...

Йордан СТОЙЧЕВ

Закачки

След една здрава почерпка водачът на камин бѣ изпра тен в болницата за основен ремонт, а каминът освобо ден от работа по непригод ност.

Не беше изминал и месец, откак започна да кара кола, и се качи на тротоара заед но с нея. Каза, че това било по силата на навика от дъл гогодишното пешеходство.

Докато беше пешеходец, се сърдеше на тѣх, дето ка рат автомобили. Като си ку пи лека кола, взе да се сър ди на пешеходците. Сега е срдит на КАТ — отнели му талона.

Тодор ТОДОРОВ

Станимир ГАБРОВСКИ

Рационализатор

Радой ГЕРДОВ

НАЧАЛНИК

ПРИЕМАМ ПО ВСЯКО ВРЕМЕ!

Без думи

Град на добри стопани

Павликенчани са хора, които не очакват всичко да им дойде наготово ● Добрият тон в диалога завод-квартал дава добри резултати ● Какво означава акция „1300“?

Докато допреди двадесет години в Павликени нямаше зелени площи, сега в града има 420 дка паркове и градини и 295 дка крайсе лищни лесопаркове, в които растат 9500 широколистни и 4700 иглолистни дървета, 1300 храсти, 3200 м жив плет, над 10 000 рози. На един човек от населението сега тук се падат по 30 кв. м зелени и цветни площи. А до края на годината павликенчани ще могат да се похвалят и с друго — че в града им вече няма ули ца, която да не е асфалти рана. И още нещо заявяват с особена гордост и само чувствие хората — Павлике ни е град-еталон за образно во благоустрояване, хигиени зирание и озеленяване сред градовете от неговата катего рия в цялата страна. А то ва и без друго се вижда.

Достатъчно е човек да по падне в който и да е от пар ковете му — сред цветните фигури, монументалната ук раса и детските кътове, да мине по булеварда с кесте ните — гостоприемни, свеж и спокоен като софийски си съименик. Ше го подма мят и улиците със спретна ти къщи с градини и бор чета отпред, с кокетните жи лищни блокове, обградени отвсякъде със зеленина и слънчеви пътеги. А ако има възможност да разговаря с председателя на градския комитет на Отечественния фронт Димитър Сираков, не премено ще научи, че пав ликенчани не обичат всичко да им се поднася на готово. Че с труда си за превърна ли бивши сметни в краси ви паркове, а тази година са мо за два месеца са напра вили повече от 20 000 м из коп за телефизация (в трудовете дни участвували всички отечественофронтови без изключение, без да дър жат сметка имат ли нужда от домашни телефони).

Всичко това е толкова убе

дително, че приемаш без ре зерви още един не малова жен факт — повече от две трети от домакинствата в града са образцови. Кое то ще рече, че павликенчани — тези уредни стопани, еднак во милеят и за общото, и за своето.

От своите дворове, от ули ците хората пренесоха кра сотата и реда и на работни те си места. Особено добро впечатление правят дворове те на по-голяма част от предприятия. Само Заво дът за строителна техника разполага с повече от 10 дка цветни ален и зелени площи, а новата детска площадка в шести квартал е резултат на добрите взаимоотношения между предприятието и оте чественофронтовците.

За ентузиазма и трудолю биего на хората, които тво рят красота около себе си, може да се говори много. Пък и всеки може да види какво са сторили с ръцете си хората. Затова си стру ва да надникнем в плановете и намсренията им — на ли именно оттам започват до брите дела? До зоукта — гордостта на всеки от Пав ликени — скоро те ще на правят изкуствено езеро, а по настояване на обществе ността в месокомбинат „Ро допа“ се строи пречиствател на станция. Според възмож ностите си градският коми тет на Отечественния фронт ще продължи да помага със строителни материали на гражданите за лични или об ществени благоустроителни мероприятия.

В чест на 1300-годишния ата от създаването на бѣл гарската държава павликен чани ще проведат акция „1300“, която означава, че зе леното богатство на града ще се увеличи с новия 1300 иглолистни и широколистни дървета и това ще е скъп символѣчен дар за идните по колениа.

Мария КАЧАКОВА

Телевизия

СЪБОТА — 4 НОЕМВРИ

9.00 — „Буря на сурмат“ — дет ски игрален филм, 10.30 — Съ бор-инитинг по случай 60-годиш ницата от Вокнишкото въстание и обявяването на Радомирска та република — директно преда ва не от Радомир, 11.30 — Нарок на музика 12.00 — „Славо и горчиво“ — български игрален филм, 13.00 — Информационен дневник, 14.15 — Спортна мо айка, 14.30 — „Невидимият прищел“ — телевизионен филм на ГДР (V епизод), 15.00 — Тържествено събрание и кон церт по случай 61-та годишнина на Великата октомврийска социалистическа революция — дирек то на предаване от Москва: В паузата: Новини и Поемниа, автог ля „Самуилов революционер“, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Далече Мозамбик е близо до Бѣла рия“ — док. филм, 20.50 — „Ви соко звание“ — Аз Шагвалов“ — съветски игрален филм, I част, 22.30 — Футбол: „Славия“ — ЦСКА „Септ. знаме“ — репор таж, 23.25 — „Човекът от Лѣн дон“ — чехословашки филм,

ВТОРА ПРОГРАМА

17.55 — Студю „Прогрес“, 18.30 — „Вчера, днес утре“, 18.50 — Фи лателен екран, 19.15 — „Ходене по мъките“ — съветски телевизи онен филм, I епизод, 20.30 — Творби от узбекски композитори: 21.05 — Естетически проекции: „Шо е естетика?“, 21.50 — Но вини — БТА, 22.00 — По света и у нас.

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 5 НОЕМВРИ

10.00 — ТТ за деца и юно ши „Веселият патрул“, 11.45 — „Приключенията на мо рька Синдбад“ — детски филм, 12.00 — „Гол след гол“, 12.30 — „Светът в действие“, 13.00 — З. а. Галина Карева изпъл нява руски романси, 13.30 — Ин формационен дневник, 14.30 — „Белият път“ — тв новела, 15.30

Съобщение

Окръжният съвет за кул тура и Драматично-музикал ният театър „Константин Ки симов“ във Велико Търно во организират студия — „Театър“ за подготовка на кандидат-студенти за ВИТИЗ „Кръстю Сарафов“. Конкурсният изпит за при емането на кандидати в сту диата ще се проведе на 12 ноември от 9 часа в камер ната зала на театъра. Справки и запитвания на телефони 2-82-92 и 2-82-97.

ПОНЕДЕЛНИК — 6 НОЕМВРИ

17.30 — Новини, 17.40 — Про сорче към поезията: Среща раз говор с поета Иван Николов, 18.00 — „Духовният свят на съ ветския човек“ — публицисти ко предаване, 18.30 — „Петя симфония от Шостакович“ — изп. Академичният симф. орк. на Ле нинградската филхармония, 19.15 — „Ода за Октомври“, 19.45 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — Доку ментален филм, 21.00 — Тѣта визионен театър „Неспойнава старост“ — от Леонид Разманов, 23.00 — Новини.

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“. Справка: Поликраище, тел 606 — Николов.

ПРОДАВАМ „Москвич 412“, Лясковец, ул. „В. Левски“ 7 — Тодоров.

2-2

ПРОДАВАМ „Лада 1500“, с. Страхилово — Иван Ми хов.

ПРОДАВАМ „Трабант 601“, Дебелец, ул. „Хр. Ботев“ 87, тел. 25-92, след 17.30 часа — Бакалов.

ПРОДАВАМ „Москвич 408 И“, В. Търново, кв. „Чола ковци“, бл. 49, вх. А, ап. 4, сем. Петрови.

ПРОДАВАМ катастрофирала „Лада 1500“, с. Страхилово — Георги Майсторов.

Адрес на редакцията: 5000, Велико Търново, Партиен дом. Телефони — главен редактор: — 2-04-58, зам.-главен редактор — 2-05-26, отговорен секретар — 2-99-61, секретиariat — 2-17-12. Отдели: „Организационни и идеологиче ски проблеми“ — 2-41-50 и 2-17-79, „Икономически про блеми“ — 2-05-27 и 2-38-31, „Изкуство, култура и пробле ми на Велико Търново“ — 2-03-08, „Кореспонденти“ — „Хумор и сатира“ — 2-40-22, „Писма на читатели“ — 2-99-62, фоторепортер 2-38-20, съговорство — 2-40-14, те аске и машинописка — 2-04-59, дежурен редактор и корек тор — 2-26-79. Телекс: 066570. Сметка в ДСК — Велико Търново 185 5570. ИНДЕКС: 21301